

[Finansministeren.]

på, nemlig at staten skal optræde på sund og fornuftig forretningsmæssig måde. Jeg var meget taknemlig for denne udtalelse af det ærede medlem hr. J. M. Pedersen. Der er bare det triste ved det, at gang på gang, når staten gør det, bliver de, der handler med staten, uhyre indignerede på staten og ofte på finansministeren. Det er, ligesom der i den befolkning, der klager sig over skatternes størrelse og udgifternes højde, alligevel, når man kommer til de konkrete tilfælde, er en fornemmelse af, at det gør knap så meget, om man kunne tjene lidt på en handel med staten. Vi gør meget for at undrydde den forestilling, at dette skulle være muligt, og at dette skulle være rimeligt. Jeg håber, at tingets medlemmer, når de er ude og taler om, at skatter og udgifter er for høje, også vil hellige denne side af sagen deres opmærksomhed, for det er betydelig lettere at økonomisere med statens midler, hvis de mennesker, vi skal forhandle med, betale til, dække udgifter til, ikke på nogen måde forsøger at tilkæmpe sig større gevinst, end når de handler indbyrdes.

En tredje måde, hvorpå man kan nedsætte udgifterne og derigennem skatterne, er ved at lade nogle af de udgifter, der finansieres over skatterne, finansiere på anden måde. Vi har stort set ophævet de fleste subsidier her i landet. Vi har ajourført — særlig det sidste par år — en lang række takster, således at der er fuld dækning.

Er der et område, hvor man kan sige der er en del subsidier tilbage, er det vel boligbyggeriet. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var særlig inde på dette spørgsmål, som også flere af de andre ærede ordførere har berørt. Jeg skal ikke sige meget om planerne. Noget af det er kendt, andet kommer frem, når forslaget bliver fremsat, og det er rimeligt, at man til den tid gennemgår detaljerne, men det kan vel nok være praktisk allerede nu at konstatere, på hvilke punkter der er enighed. Jeg forstår, at der er udbredt tilslutning til at prøve et andet finansieringssystem, hvor man, omend med statens bistand på den ene eller den anden måde, får mulighed for privatfinansiering i højere grad end statsfinansiering. Jeg forstår, der er tilslut-

ning hertil både fra venstre og konservative.

Det næste spørgsmål bliver, i hvilket omfang man skal opretholde subsidier. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var klar over, at det var nødvendigt med visse boligtilskud, og pegede på formål med socialt tilsnit, tilskud til familier med mange børn og — jeg ved ikke, om det blev sagt — med lav indtægt; hvis det sociale skal betyde noget, må det være i den retning. Jeg var glad for denne udtalelse. Det betyder, at der også her skulle være en vis mulighed for at forhandle. Det er klart, at når man skal drøfte sagen i enkeltheder, kan der være forskelligt syn på, hvor lav indtægten skal være, hvor mange børn der skal til, for at man kan opnå tilskud, men alene det, at man principielt tilslutter sig, at det at forsyne befolkningen med gode lejligheder bør staten også bidrage til ved subsidier til de dårligst stillede og til dem med mange børn; den udtalelse takker jeg meget for.

Et tredje spørgsmål drejer sig om huselejusteringen og om det frie boligmarked, som jeg förstod det ærede medlem meget gerne ville have. Jeg kan egentlig også godt sige, at jeg gerne ser, vi kommer dér hen til, men det har før været sådan, at det ærede medlem har haft samme opfattelse som jeg, at den stigning i lejeindtægten, der derved fremkom, ikke udelukkende kunne tilfalde husejerne. Når det ærede medlem her ikke gav udtryk for noget sådant, kan det enten skyldes, at han stadig har den opfattelse, eller måske, at partiet venstre endnu ikke har taget stilling til spørgsmålet.

Endelig er der den mulighed for skattnedsættelse, der skulle kunne foreligge, hvis der blev en større opsparingstilbøjelighed, idet man gennem den større private opsparingstilbøjelighed skulle kunne undgå at have et så stort såkaldt overskud på statsbudgettet. Det er her, synspunkterne ifølge det ærede medlem hr. Thestrup skulle støde så kraftigt sammen. Det ærede medlem hr. Thestrup kunne gå med til, at driftsindtægter skulle dækkes over skatter og til nød anlægsudgifter, men ikke statens udlån. Det var meget pudsigt bemærket: „til nød anlægsudgifter“. Det viser, at det ærede medlem hr. Thestrup dog er på vej. Men